

בני, כדי לראות את רצון בני אלוי. מה עשתה אומה זונה? קלכה אמר בן הפלך והתחילה לחייב ולנשך אותו ולקוטתו בכמה פתויים. אם אותו בן יאה ומץית למצוות אביו - גוער בה ולא מץית לה ורזה אומה ממנה. ואנו אביו שמח בבנו ומקnisו לתוך הפרוגוד של היכל, ונומן לו מפנות ואוצרות וכבד רב. מי גורם את כל הפבוד ומה לבן זהה? הוא אומר, אומה זונה.

ואורה הזונה יש לה בזה שבוח או לא? ורק שישייה שבח מפל הארץ. אחד - שעשתה את רצון המלך. ואחד - שגרמה לאוטו הבן כל אותו הטוב וכל האהבה הוז של המלך אליו. ועל זה בתוב בראשית) והגה טוב מאד. והגה טוב - זה מלאך הרים. והוא טוב זה מלאך הרים, שהוא ורק טוב מאד למי שמצית למצוות ובוננו. ובאראה, אם לא יהיה המקטרוג הזה, לא היו ירושים הצדיקים את הגנים העליונים הילוגים הללו,

שעתידים לרשות עולם הבא. אשריהם שנפגשו במקטרוג הזה, ואשריהם שלא פגשו בו. אשריהם שנפגשו בו ונצלו ממנה, שבסבilo ירושים כל אותן טובות וכל אותן תשומות של העולם הבא, אותן תשומות של ירושים כל אותן ששלו פתוח (ישעה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך.

ואשרי אותן שלא פגשו בו, שבסבilo ירושים גיהנם וגנדרו הארץ הרים, שהרי אותן הרשעים שנפגשו אותו, היו מציתים לו ונמשכו אליו, ועל זה יש לאזכרים להחזיק לו טוביה, שהרי בגלו ירושים כל אותן הטובות ועdoneim ותשומות לעולם הבא.

רעותיה דברי לגבי. קרא לה לה היא זונה, ואמר לה זילי ותפתוי לברי, למתמי רעותיה דברי לגבי. ההיא זונה מי עבדת, אזלת אבתיריה דבריה דמלכא שראת לחבקא ליה ולנשקה ליה, ולפתוי ליה בכמה פתוני. אי ההוא ברא יאות, ואצית לפוקודא דאבי, גער בה, ולא אצית לה, ורק לה מגיה. קדין אבוי חדי בבריה, ואעליל ליה לגו פרגודה דהיכליה, כייב ליה מתן ונגבזזא ויקר סגיא. מאן גרים כל הא יקר להאי ברא, הויא אימא ההיא זונה.

והיא זונה אית לה שבחה בהאי או לאו. ורק שבחה אית לה מפל סטרין. חד, העבדת פוקודא דמלכא. יחד, דגרמת ליה להיא ברא, לכל הוה טיבו, לכל הא רחימו דמלכא לגביה. ועל דא כתיב, (בראשית א) והגה טוב מאד. והגה טוב, דא מלאך חיים. מאדר, דא מלאך הרים, דאיו ורקאי טוב מאד, למאן דאצית פקידין דמאריה. ומאת חייז, אי לא יהא הא מקטרוג, לא ירתון צדיקיא הניגזין עלאין, הימניין לירטא לעלמא דאתמי. ובאיין אינון דאערעו בהאי מקטרוג, וזקאיין אינון דלא אערעו ביה. ובאיין אינון דאערעו ביה, ואשתזיבו מניה, דגיגיה ירתון כל אינון טבין, וכל אינון עדונין, וכל אינון כסופין דעלמא דאתמי, דעליה פתיב (ישעה סד)

עין לא ראתה אלהים זולתך. זקאיין אינון דלא אערעו ביה, דגיגיה ירתון גיהנם, ואטרדו מארך הרים, דהא אינון חייביא דאערעו ביה, הוו צייתין ליה, ואתמשכו אבתיריה. ועל דא אית לצדיקיא למחזק ליה טבין דהא בגיגיה ירתון כל אינון טבן ועדונין וכסופין לעלמא דאתמי.